

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

64. évfolyam

184. szám

1974.

augusztus 8.,

csütörtök

Ára:

80 fillér

Hazánkba érkezett Piotr Jaroszewicz

**Megkezdődtek
a magyar–lengyel tárgyalások**

A Ferihegyi repülőtérén Fock Jenő köszönti Piotr Jaroszewicet

Piotr Jaroszewicz, a Lengyel Egyesült Munkáspárt Politikai Bizottságának tagja, a Lengyel Népköztársaság miniszterelnöke — Fock Jenőnek, az MSZMP Politikai Bizottsága tagjának, a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa elnökének meghívására — szerdán baráti látogatásra Magyarországra érkezett. A lengyel kormányfőt útjára elkísérte Kazimierz Secomski, a Minisztertanács mellett működő Tervbizottság első elnökhelyettese, Stanisław Trepczynski külügyminiszter-helyettes, Aleksander Kopec gépipari miniszterhelyettes, Tadeusz Nestorowicz külkereskedelmi és tengergazdálkodási miniszterhelyettes.

A vendégek fogadtatására az ünnepi zászlódíszolt öltött Ferihegyi repülőtérén megjelent Fock Jenő, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Minisztertanács elnöke, dr. Huszár István, a Minisztertanács elnökhelyettese, Roska István külügyminiszter-helyettes, Drecsin József, az Országos Tervhivatal elnökhelyettese, dr. Betlej

Sándor kohó- és gépipari miniszterhelyettes, Tordai Jenő külkereskedelmi miniszterhelyettes, Németi József, hazánk varsói nagykövete, és több más közéleti személyiség. Ott voltak a budapesti lengyel nagykövetség munkatársai, élükön

Tadeusz Hanuszek nagykövettel. Kilenc óra előtt néhány perccel tűnt fel a légtérben a lengyel vendégek kő-löngéje. A repülőből kilépő lengyel kormányelnököket elsőként Fock Jenő köszöntötte (Folytatás a 2. oldalon.)

Kalinyingrád közelében:

Nagy olajlelőhelyeket tártak fel

A Szovjetunió balti-tengeri partvidékén, Kalinyingrád közelében hatalmas olajlelőhelyeket tártak fel. A nagy készletekkel rendelkező olajmezők biztosítják a belorusszai olajfinomítók nyersanyagát. Azt is tervezték, hogy a lelőhelyeket bekapcsolják a Barátság-olajvezetékbe.

A szovjet olajbányászat

idei kitermelési terve több mint 450 millió tonna. A tervfeladat teljesítése érdekében 10,7 millió méter kőzetet kell átfúrni, és három millió méter próbafúrászt kell végezni. (MTI)

Vízfogyasztási csúcs Szegeden

Egy nap alatt 56 ezer köbméter kellett a városnak

Alighanem valamennyien emlékszünk még a tavalyi nyárra, amikor a melegebb napokon már hiába nyitottuk ki a csapot az emeleti lakásokban: nem volt elegendő víz. Azóta többször is tájékoztattuk olvasóinkat a vízhiány megszüntetését célzó intézkedésekről. Mindezek eredményeképpen, az idén már nem maradtak víz nélkül a lakások, a legmelegebb napokon is folyt a víz a csapokból. Panasz legfőkébb a város külső területeiről kaptunk, ahol még az alacsony nyomású hálózat működik, s azok a kutak már nem tudnak elegendő vizet adni a legmelegebb napokon a kertek locsolására és a háztartások ellátására. Van tehát elegendő víz a városban. A

tavaly óta bekövetkezett fejlődést jól szemlélteti néhány adat. Amíg tavaly a vízművek naponta maximum 42 ezer köbméter vizet volt képesek adni, a hétfői kánikulában több mint 56 ezer köbméteret fogyasztott el a város.

Nem kellett tehát az idén elrendelni a vízkorlátozást, mert a kutak, tározók már képesek ellátni a legmelegebb napokon is elegendő vízzel Szegedet. Mindez azonban még nem ok arra, hogy pazaroljuk a vizet. Ha van is belőle elegendő, nem árt vele takarékoskodni, például a kertek vagy járdák stb. locsolásánál. Mert a víz akkor is kincs, ha bőséggel ömlik a csapokból, ha nem kell éjszakánként összekuporgatni a nappalra szükséges mennyiséget.

Kohászatunk ma és holnap

Korszerűsítések — A vertikumok harmóniája

A hazai vaskohászat elmúlt évtizedekbeni fejlődésében is tükröződik, hogy ennek az iparágaknak a szerepét és a fejlesztés mértékét gyakran szélsőséges nézőpontok befolyásolták. Az ötvenes évek elején az ipari beruházások jelentős része koncentráltódott a vaskohászatra, s ennek eredményeként termelése egy évtized alatt több mint kétszeresére nőtt. 1960 után, amikor az ipar ágazati szerkezetének korszerűsítése, a gazdaságosabb iparstruktúra kialakítása került előtérbe, olyan vélemények is elhangzottak, hogy a sok beruházást igénylő vaskohászat további fejlesztése nem indokolt. Tény, hogy az előző évtizedekhez képest a nyersvas-, a nyersacél- és a hengereltáru-gyártás növekedési üteme lassult; az alapvető vaskohászati termékek mennyisége ezúttal 15 esztendő alatt — 1960–1975 — növekszik kétszeresére.

A vaskohászati iparban nemcsak az V. ötéves terv idevágó feladatainak meghatározása, hanem egyéb sürgető okok, tényezők is igénylik a hogyan tovább — kérdésre adandó választ. A vaskohászati ipar ugyanis néhány esztendője acélhiánnyal küzd. Ebben az iparágban a fejlesztés örökös dilemmája a három technológiai ág, a nyersvas-, az acél- és a hengereltáru-gyártás kapacitáshangjának biztosítása. A termelés ilyen jellegű harmóniájának megteremtése, fenntartása azért okoz gondot, mert az egymáshoz kapcsolódó vertikumok egyidejű fejlesztése rendkívül sok pénzt igényel. Másrészt a korszerűség és a gazdaságosság elve meghatározza a létesítendő objektumok — például kohók, acélgyártó üzemek, henger-művek — célszerű kapacitását, s így módon a technológiák és a gyártó berendezések eltérő fejlődése is megbontja a kapacitáshangot.

A vaskohászat jelenlegi helyzetét is ez — a belső harmónia hiánya — jellemzi. A III. ötéves terv időszakában a kiinduló technológiai ágazatban, a nyersvasgyártásban fejlődött a kapacitás, éspedig a termelés intenzifikálása, a darabosított érc nagyobb arányú fel-

használása révén. A vaskohászat IV. ötéves terve — kihagyva a középső vertikumot, az acélgyártást — a hengersorok fejlesztésére, korszerűsítésére összpontosított. A Lenin Kohászati Művekben új nemesacél-hengermű, az Ózdi Kohászati Üzemekben rúd- és finomhengermű gyarapítja a késztermékgyártó kapacitásokat, ezenkívül két hengersor — a Csepel Acélműben a huzalhengersor, a Dunai Vas-műben pedig a lemezhengermű — rekonstrukciójára is sor került.

Az acélgyártás két oldaláról is — van elegendő nyersvas- és hengereltáru-gyártó kapacitás — sürgetett fejlesztése és már a IV. ötéves tervidőszak kezdetén jelentkező, s azóta egyre növekvő acélhiány felszámolása a soron következő középtávú terv feladatai közé sorolódott. Azért használjuk ezt a fogalmazást, mert a vaskohászat az előrelátható acélhiányt részben beruházással, részben pedig a KGST-országok ebben az iparágban kialakuló integrációjával tervezte megoldani. Az acélgyártás Ózdi Kohászati Műveknél történő fejlesztésére, oxigéngyár létesítésére azonban mindeddig nem került sor, mert a kohászati vállalatok fejlesztési alapjait a korábban kezdett beruházások hosszú időre lekötötték, s a többi KGST-ország által közösen létesítendő kohászati kombinát sem jutott a megvalósítás stádiumába.

Márpedig a népgazdaságnak egyre több acélra van szüksége. Nálunk is érvényesül az a világszerte tapasztalható tendencia, hogy a mesterséges szerkezeti anyagok — a műanyagok —

elterjedése sem csökkenti az acélfelhasználást és -igényt. A két legnagyobb fogyasztó a gépipar és az építőipar. Az sem hagyható figyelmen kívül, hogy a vaskohászat, amely túlnyomórésztben import — a Szovjetunióból származó — nyers- és alapanyagot dolgoz fel, egyidejűleg devizaszerző iparág is. A vaskohászat az elmúlt évben mintegy 180 millió dollár értékben exportált hengerelt árut.

Mindezeket a körülményeket mérlegelve az Állami Tervbizottság a közelmúltban olyan döntéseket hozott, amelyek körvonalazzák az iparág várható fejlődését az új tervidőszakban. Még ebben az évben megkezdődik az acélgyártás intenzifikálásához szükséges ózdi oxigéngyár beruházása, míg a Dunai Vasműben felépül az ország első konverteres acélműve. Ezek a létesítmények az V. ötéves tervidőszak derekára készülnek el, s így a kohászat három vertikumának belső harmóniája csak az évtized végén áll majd helyre, amikor a hazai acéltermelés, amely 1973-ban 3,3 millió tonnát, várhatóan már meghaladja az évi 4 millió tonnát. Az Állami Tervbizottság döntése alapján kezdődő beruházások sem csökkentik a vaskohászat, illetve a népgazdaság érdekeltységét abban, hogy részt vegyen az ország távlati acéllátását biztosító szocialista integrációban. Az iparág magas eszközigénye ugyanis amellet érvel, hogy a folyamatosan növekvő acélszükséglet egy részét az integrációban való részvétellel biztosítsuk, s itthon elsősorban a kész-áru-gyártást fejlesszük.

Aczél György látogatása Tolna megyében

Aczél György, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Minisztertanács elnökhelyettese szerdán Tolna megyébe látogatott. A kora délelőtti órákban a megyei pártbizottság szekszárdi

székházában fogadták a megye vezetői — K. Papp József, a megyei pártbizottság első titkára, Szabó Antal, a megyei tanács elnöke, továbbá Király Ernő és Sömi Benjámin, a megyei pártbizottság titkára. A vendéget K. Papp József tájékoztatta a megye politikai, társadalmi, kulturális és gazdasági helyzetéről, fejlődéséről. Ezt követően Aczél György a megyei pártbizottság nagyaktíva-ülésén az időszerű bel- és külpolitikai kérdésekről tartott tájékoztatót.

A délutáni programban szereplő városnézés után Aczél György a megyei vezetők társaságában Paksa látogatott, útközben felkereste a dombori Holt-Dunánál levő megyei ifjúsági vezetőképző tábort is. Pakson a járási és üzemi vezetők kalauzolásával megtekintette a modern konzervgyárat. Aczél György a Paksi Állami Gazdaságban fejezte be Tolna megyei látogatását. Ott megtekintette többek között a gazdaság házi brigádja által jelentős költség-takarítással épített tízezer férőhelyes új sertéstelepet.

Vendégek Marokkóból

Ali Yatát fogadta Losonczi Pál

Hazánkba érkezett Ali Yata, II. Hasszán marokkói király személyes megbízottja. Kíséretében van Maatti Jario nagykövete.

Losonczi Pál, az Elnöki Tanács elnöke tegnap fogadta Ali Yatát, II. Hasszán marokkói király személyes megbízottját. Ali Yata átadta a király Losonczi Pálhoz intézett üzenetét. A ta-

lálkozó során Ali Yata tájékoztatta Losonczi Pált Marokkónak a spanyol Szahara ügyében kialakult álláspontjáról, és eszmecserét folytattak a két ország kedvezően fejlődő kapcsolatairól. A megbeszélésen jelen volt Szabó István, az MSZMP KB és az Elnöki Tanács tagja, Garai Róbert külügyminiszter-helyettes, valamint Maatti Jario nagykövete.